

ному парадигму характеризують через конкретне наукове співтовариство, яке поділяє її, цілісність і межі якого вона визначає.

За твердженням ученого, немає й бути не може факторів, не залежних від наукової парадигми. Неможлива, на його погляд, й емпірично нейтральна мова спостереження. Учені, які входять до наукового співтовариства, бачать світ крізь призму прийнятої парадигми. Тому що не факти визначають теорію, а теорія вибирає ті або інші факти, які можуть увійти в її осмислений досвід.

Цінність роботи Т. Куна – у встановленні значенневих меж терміна «парадигма». Простір парадигми обмежено, за Куном, з одного боку, поняттям «зразок», а з іншого боку – «дисциплінарна матриця». Намагаючись більш точно експлікувати поняття «парадигма», Кун надалі трансформував його в поняття дисциплінарної матриці, що враховує як належність учених до певної дисципліни, так і систему правил наукової діяльності.

1. Буряк В. Д. Інформаційно-свідомісний інтелектуалізм і нова парадигма часу (спроба «вписування» української публіцистики в нові інтелектуальні параметри інформаційного відображення). *Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия «Филология»*. 2005. Т. 18 (57). № 3. С. 16–19.

2. Кун Т. Структура научных революций. Москва: Прогресс, 1977. 298 с.

3. Лутай С. В. Синергетическая парадигма как философско-методологическая основа решения главных проблем XXI века. URL: <http://www.synergetics.org.ua/:92>.

4. Михайлин І. Л. Закон «розгалуження знань» у журналістикознавстві крізь оптику інформаційного суспільства. *Наукові записки Інституту журналістики: науковий збірник* / за ред В. В. Різуна; КНУ ім. Т. Г. Шевченка. Київ, 2008. Т. 30. С. 35–39.

Серга Дар'я Олександрівна
студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Халапсіс Олексій Владиславович
доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри соціально-
гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного уні-
верситету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ЩО ТАКЕ ЩАСТЯ?

Із наукової точки зору, щастя – це психоемоційний стан цілковитого вдоволення життям, відчуття глибокого задоволення та радості; те, що викликає відчуття найвищого задоволення життям, дає радість людині; стан чи

якість бути щасливим; насолоджувальний досвід чи емоція, що породжується від володіння добром чи задоволення бажань; утіха, приємність; благословенність [1].

Для досягання щастя існує певна «традиційна» схема, чи так звані його складові: сім'я, кар'єра, успіх, кохання, самореалізація [2].

Якщо це любов, то людина буде перебувати в постійному її пошуку, якщо кар'єра – наполегливо працювати щодня, щоб досягати вищих вершин. Якщо це успіх, то людина буде намагатися бути успішною у всьому. Проте не все так просто. Отримавши бажане, ми починаємо боятися втратити його, адже, на нашу думку, без цього щастя буде неповним [3].

Із позиції філософії щастя можна розглядати по-різному. По-перше, щастя виступає як певний ідеал, який неможливий у земному житті. Але його можна отримати як винагороду за земні справи в загробному житті, тобто людина за високі моральні цінності, високоморальні вчинки після смерті отримує свою винагороду – потрапляє до раю. По-друге, із позиції християнства, святий Фома Аквінський визначає абсолютним щастям тісний зв'язок із Богом. У свою чергу, Блаженний Боецій визначав, що Бог і є те саме Щастя, люди можуть бути щасливими, беручи участь у щасті Бога. По-третє, згідно з Аристотелем, щастя є дією відповідно до своєї природи. Риби щасливі, бо вони мають змогу плавати, а птахи щасливі, бо вони мають змогу літати. Натомість природу людини характеризує здатність творити й мислити, формувати політичні організації, відтак найщасливішим є філософ і державний діяч. Аристотель, однак, і не применшував роль фізіологічних потреб [4].

Розглядаючи щастя в широкому значенні, можемо сказати, що це саме життя, в усіх його барвах. Життя непередбачуване, воно ставить перед нами безліч випробувань, які ми долаємо заради однієї мети – бути щасливими. Для когось щастя – це мати велику дружну сім'ю, у якій усі один одного підтримують і розуміють; бути з людиною, яка тебе кохає і яку кохаєш ти; досягти високого кар'єрного успіху; народження нового життя (дитини). Можна навести багато прикладів щастя, адже в кожній людині існує особисте поняття щастя [5].

Подекуди щастя виражається в досить простих на перший погляд речах. Переконливим прикладом можуть слугувати життєві обставини, які трапилися з моїм односельчанином. Чоловік, про якого буде йти мова, пішов на війну. Під час чергового наступу ворога відбувся вибух у траншеї, і чоловік утратив око та ногу. Його боротьба за життя була досить складною й тривалою, він переніс безліч операцій, провів багато місяців у лікарні. Після того як всі його випробування закінчилися, він повернувся додому й завітав до моїх батьків у гості. Як би складно не було говорити про його важкий шлях, я задала йому таке запитання: «Як Ви відчуваєте себе в “новому” тілі?». Він довго вагався, відповідати мені чи ні, але все ж таки сказав: «Мені поки що складно прийняти себе “нового”, але, пройшовши цей шлях, я зрозумів, що для мене є щастя. Я не маю одного ока, але я щасливий, що маю хоча б одне,

яким можу дивитися на прекрасні квіти та яскраві барви нашої країни. Я щасливий, що маю хоча б якусь змогу пересуватися самостійно. Я щасливий, що мої руки можуть щось робити». Виходячи з цієї життєвої ситуації, можемо сказати, що щастя існує в так званих дрібницях, адже втрачаючи певні можливості нашої життєдіяльності, ми розуміємо, що щастя також полягає у змозі повноцінно жити.

Отже, щастя не вимірюється в якихось розрахункових одиницях. Це поняття стосується духовного світу людини. А скільки людей – стільки світів. Тож зрозуміло, що кожен витлумачуватиме щастя по-своєму. Для когось – це задоволення, втіха; для когось – добробут. Хтось щастя розуміє як удачу, талант. Для інших щастя – це радість. Оскільки кожна людина живе своїм життям, то й відчуття втіхи від нього в кожного своє. Саме тому й найзагальніші рекомендації, як жити, щоб досягти щастя, є досить умовними.

1. Щастя. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A9%D0%B0%D1%81%D1%82%D1%8F>.

2. Григорчак О. Що таке щастя та як стати щасливим? URL: <https://blagoslovennya.org/schastya>.

3. Щастя. Українська мала енциклопедія: у 16 кн., 8 т. / проф. Є. Онацький. Буенос-Айрес, 1967. Т. 8, кн. XVI. С. 2100–2101.

4. Щастя. Сучасний словник з етики / М. Г. Тофтул. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. 416 с.

5. Татаркевич В. О счастье и совершенстве человека. Москва: Прогресс, 1981. 292 с.

Сіромська Ганна Миколаївна
кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри
соціально-поведінкових,
гуманітарних наук та економічної
безпеки Львівського державного
університету внутрішніх справ
(м. Львів, Україна)

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ІНОЗЕМНИХ ГРОМАДЯН В СРСР

Правовий статус особи вважається однією з найважливіших політико-юридичних категорій, яка безпосередньо пов'язана з політичним режимом, рівнем демократії й дотриманням прав людини. Чим вищим є рівень демократії та правопорядку, тим забезпеченішим є правовий статус іноземців та осіб без громадянства на території держави, яку вони відвідують. Відповідно до цього принципу у країнах з авторитарним чи тоталітарним характером правління правове становище іноземних громадян набувало власної специфі-